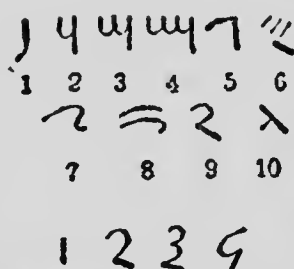
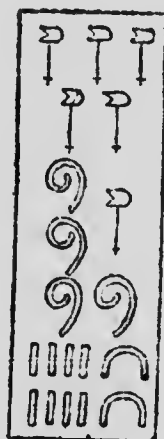


З розвитком письма втворювалися з часом цифри, то є знаки на означення чисел. Єгиптяни значили цифри гієрогліфами, а потім відповідними знаками гієратичного та демотичного письма. Один приміром значив в гієрогліфах прут, п'ять — голуб і т. п. В клишовім письмі один клин значить — один, два клини — два і т. д., десять — два клини, отримані з собою під кутом, отвореним на право. Хінці мали інші знаки на цифри в своїм стариннім письмі, інші купецькі цифри, інші наукові. Старинні цифри є вже більше скорочені, писали їх рядами побіч себе і вставляли в них zero (0). Походять они мабуть з Індії. В наукових цифрах значила одна чертка без огляду на її положення один, дві-два і т. д. Zero — було то мале кільце і був уклад десятковий.

Жиди уживали до означування чисел — букв своєї азбуки; так само також робили Греки. В римських цифрах чертки побіч себе поставлені, або скісні або також перетинаючіся на хрест значили числа від 1—10. Велике латинське Л значить 50, С—100, Д 500, а М—1,000. Через відповідне отримане тих



1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10
100	100

Єгипетські гієрогліфи.